

محاكمه شُدونِ حضرتِ عیسی

اُمُوكسای كه حضرت عیسیٰ ره دِسْتِگِیر كده بود اُو ره دَ خانه پیشوای اعظم اُمُو جای كه عُلْمای دینی جمع شده بود بُرد. پِطْرُس یگ كَمی دُورتر از اونا تا اُولی پیشوای اعظم رفت و دَمَنه اُولی دَقْد خِدْمَتگارا شِشت تا بِنِگره كه چی كار مُوشه.

پیشوایونِ بزرگ و ریش سفیدونِ یهودی كوشش مُوكد كه بانه پیدا كده بَتَنه تاكه حضرت عیسیٰ ره بُكشه. غدر كسا از دروغ دَ ضِدِ ازُو شاهیدی میدد و له شاهیدی ازوا ضِدِ یگدیگه خُو بود. آخِر دُو نفر پیش آمده گُفت: ”مو شنیدی كه اُو گُفته ’ما مِیتَنم كه خانه خُدا ره خراب كنم و سیه روز بعد اُو ره از سر جور كنم.“

پیشوای اعظم حضرت عیسیٰ ره گُفت: ”چرا بِلدِ دَفَاعِ خُو كَب نَمِیزنی؟ بُگی، تُو مسیح، یعنی اِنْتِخاب شده خُدا

استی، یا نه؟

حضرت عیسیٰ گفت: "آر، ما استم."

وختیکه اونا ای توره ره شنند، پیشوای اعظم جاغه خوره پاره کده گفت: "کفر موگه! د دیگه شاهد چی ضرورت استه؟" اوخته، تمام گفت: "او مجرم استه و باید کشته شه!"

پطرس هنوز د منه امزو اولی بود که یگی از کنیزای پیشوای اعظم گفت: "تو قد عیسای جلیلی بودی." او گفت "ما هیت نموفامم که تو چیز موگی." بعد ازو، یگ کنیز دیگه امو گب ره تکرار کده گفت: "امی آدم قد عیسای ناصره بود." پطرس بسم منکر شد که: "قسم مؤخورم که ما او مردیکه ره نمی نخشم." یگ نفر که د پالوی شی ایسته شده بود گفت: "براستی که تو یگ امزونا استی. ما از لهجه تو نموفامم." ایمدفعه ام پطرس

غالمغال کد: ”اگه ما دروغ بگم خدا مَره بِشَرمنه. ما اُو
مردیکه ره نمی نَخشم.“ دَ اَمزُو غیت خَرُو بَنگ دَد و توره
حضرت عیسی دَ یاد شی آمد. پَطرسُ غدر دِق و غمگین شد و
دَ بُرو رفته زار زار گریه کد.

اگرچه رهبرای یهودی غدر زور دَشت ولے اونا کسی ره
مَحکوم دَ مَرگ نَمیتَنست. دَم دَم روز واز شدو حضرت عیسی
ره بسته کده دَ پیش پِیلاطوس بُرد. اُو از طرفِ حُکومتِ
رُوم دَ اُونجی حاکم بود و فقط اُو میتَنست اَمرِ اِعدامِ یگ
نفر ره بدیه.

پِیلاطوس از حضرت عیسی پُرسان کد: ”تُو پادشاهِ یهودیا
استی؟ تُو چی کار کدی؟“

حضرت عیسی گُفت: ”پادشاهی ازمه دَ ای دُنیا نیه.“

پِیلاطوس پُرسید: ”پس تُو پادشاهِ استی؟“

حضرت عیسیٰ گفت: "آر، ما استم."

پیلاطوس گفت: "تُو نَمیخایی که دَ امی اِدعا های که دَ پای تُو شُدِه، جواب بَدی؟" مگم حضرت عیسیٰ دیگه جواب نَدَد.

اوخته پیلاطوس گفت: "ما هیت دَلیل نَدَرُم که ای آدم ره دَ مرگ محکوم کنم." بعد ازو، عسکرا ره امر کد که او ره بُبَره و شلاق زده ایله کنه. پس اونا حضرت عیسیٰ ره بُرد و شلاق زد.

عسکرا از خار یگ تاج تیار کده بله سر حضرت عیسیٰ ایشت و یگ چپن بنوش و قیمتی ام دَ جان شی دَد. پس اونا یگ چوب دَ دست راس شی دَد و از ریشخندی دَ پیش شی زانو زده جیغ میزد: "زنده باد، پادشاه یهودیا." بعد ازو، اونا قد چپاک دَ روی شی زده بله شی تَف مُوکد و چوب ره از

دست شی گرفتہ دَ سر شی میزد.

وختیکہ او ره پَس اُورد، پیلاطوس ہنوز دَ فکر ازی بود کہ او ره ایله کنہ. او دَ یهودیا گُفت: ”شمو یگ رَسَم عیدِ پِصَح درید کہ هر سال ما یگ بندی شمو ره آزاد مونم. میخایید کہ ما پادشاہِ یهودیا ره ایله کنم؟“

وختیکہ مردُم ای گب ره شند، تمام شی چیغ زده گُفت: ”او ره عِادام کُو و برآبا ره دَ جای ازو ایله کُو.“ برآبا از خاطرِ شورش و آدمکشی دِستگیر شدہ بندی شدہ بود.

اوختہ، پیلاطوس حضرت عیسیٰ ره بُرو اُورد کہ اَمُو تاج خار دَ سر شی و چپنِ بنوش دَ جان شی بود. پیلاطوس گُفت: ”سَیل کُنید، ما قد آمزی نفری کہ شمو پادشاہِ یهودیا مَوگید چی کار کنم؟“

مردُم جیغ زد: ”گم کُو او ره؛ او ره دَ صلیب کشیدہ

پِیلاطُوس مُوفامید که عُلمای دِینی یهُود دَ پای ازو تَهَمَت زده، ازی که اونا قد حضرت عِیسی هَم چِشْمی دَشت. مگم پِیلاطُوس میخاست که عوام ره خوش نِگاه کنه؛ ازی خاطر اُو بارآبّا ره ایله کده حضرت عِیسی ره دَ دِست عُلمای دِینی یهُود دَده گُفت: ”هر کاری که میخایید قد ازو بُکُنید.“

پِیلاطُوس بسم گُفت: ”ما دِستای خُو ره مُوشویم تا دَ خون اَمزی نفرِ عادِل شَرِیک نَبَشُم.“

اوخته، پِیلاطُوس حُکم اِعدامِ عِیسی مسیح ره اِعلان کد و اُو ره دَ دِست عسکرا دَد که بُبره و دَ صلیب کشیده اِعدام کنه.